

altsaa f. Eks. til de større transatlantiske Linier. Jeg antager ikke, at der er Rimelighed for, at vi her i Landet ville komme ind paa et sligt System. Men paa den anden Side er det dog harmeligt, at vor Skibsfart, som naturligvis har Vanskelighed ved at optage Konkurrencen med de store Landes Skibsfart, skal hemmes af saadanne Afgifter, en saadan Skat som den her omhandlede. Jeg har tidligere flere Gange søgt at faa Tinget og Regeringen til at afskaffe denne Afgift, men jeg erkender naturligvis, at det ikke kan gøres direkte og endeligt uden i Kraft af en Lov, der ophævede den nu gældende Lov om Konsulatsafgifter. Jeg har tidligere prøvet paa at gaa en anden Vej, nemlig at opføre Beløbet paa Indenrigsministeriets Konto, saa at Finansministeren ganske vist havde sin Indtægt, de 322,000 Kr., medens man bevilgede det samme Beløb til Indenrigsministeren, under hvem Skibsfarten sorterer, og lod ham godtgøre alle Rederierne den Afgift, de havde erlagt. Man kan jo gaa den ene eller den anden Vej, men jeg henstiller til den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg at virke hen til, at vi lette vor Skibsfart og støtte den i Konkurrencen med andre Landes Skibsfart ved at gøre det saa let som muligt her i Landet at tage Del i Konkurrencen paa Havene. Et vel ikke stort, men dog nyttigt Skridt i den Retning vilde være, om man ophævede den omtalte Afgift. Der er ikke Spørgsmaal om, at hvis Finansudvalget vilde tage Sagen op til Behandling og blev enig med Ministeren derom, vilde det være muligt endnu i denne Samling at faa gennemført eller i alt Fald forelagt et Lovforslag, hvorved den gældende Konsulatslov bliver ophævet. I Tilfælde af, at det ærede Finansudvalg ved at drøfte Sagen er kommet til den Overbevisning, at det er hensigtsmæssigt at gøre Skridt i den Retning, vil Ændringsforslaget kunne bervirke, at Finansudvalget henvender sig til Regeringen om, hvis det ikke kan naas i denne Samling, da inden næste Samling at faa udarbejdet et Lovforslag, hvorved denne for Skibsfarten urimelige og trykkende Afgift kan hæves. Jeg anbefaler denne Sag saavel til den højtærede Minister som til det ærede Udvalg.

Med det samme maa jeg maaske knytte et Par Bemærkninger til den ærede Ordførers Udtalelser om Havneafgiften. Han henviste til Underskuddet, og det er rigtigt, at det paa § 3 viser sig, at der af de kongelige Havne er paaregnet en Un-

derbalance af 104,000 Kr. Vi have jo ikke saa mange kongelige Havne. De vigtigste ere: Helsingør, Frederikshavn og Esbjerg Havn, desuden er der forskellige mindre Anlæg; men jeg ved egentlig talt ikke, om disse sidste ere indbefattede under denne Opgørelse. Det vil af Lovforslagets Anmærkninger ses, at Esbjerg Havn vil foraarsage en Udgift af omtrent 119,000 Kr., der ikke alle kunne siges at være Vedligeholdelsesudgifter eller løbende Udgifter; men samtidig vil det ses, at Indtægten har været 261,000 Kr., saa at Esbjerg Havn har givet et Overskud af omtrent 140,000 Kr. Hvis der da er Underskud paa samtlige kongelige Havne, er det ikke Esbjerg, der skaber Underskuddet, da den, som sagt, giver en Nettoindtægt af 140,000 Kr. Hvis man regner med 4 pCt. Rente, vil det svare til en Rente af en Kapital paa 3,500,000 Kr., og regne vi med 3 pCt., som Staten paa mangfoldige Steder af sine Aktiver regner med, vil det svare til en Kapital af $4\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og tage vi $3\frac{1}{2}$ pCt. bliver det 4 Mill. Kr. Mere har Esbjerg Havn som Havn ikke kostet, naar man undtager, at der maaske er løbet nogle Omkostninger med, fordi Vandbygningsvæsenet, siden det begyndte at mudre ved Esbjergs Kyst, ikke har været ganske klar over, hvorledes man hensigtsmæssigt og billigst skulde gaa frem. Maa jeg bede det ærede Finansudvalg om nøje at rette sin Opmærksomhed paa, at det er Esbjerg Havn, der giver Indtægten, og de andre, der forspilde den. Naar der, som jeg tilod mig i Gaar at fremhæve Nødvendigheden af, er Tale om, at Esbjerg Havn skal udvides og indrettes paa en hensigtsmæssig Maade, saaledes at den tiltagende Skibsfart og det tiltagende Fiskeri kunne faa det Læ og de Anstalter, som disse Erhverv kunne gøre Fordring paa, vil jeg derfor bede Finansudvalget om at støtte denne Sag, i fuld Overbevisning om, at enhver rationel Udvidelse for Øjeblikket og ogsaa i Fremtiden vil betale sig lige saa godt som de hidtidige Udgifter have betalt sig. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale mit Ændringsforslag til det høje Ting og den højtærede Minister.

Udenrigsministeren (Deuntzer): I Anledning af, hvad den ærede sidste Taler bemærkede om Konsulatsudgifternes Ophævelse, vil jeg fremhæve, at Konsulatsafgifterne ere hjemlede i en Lov, som er emaneret fra Udenrigsministeriet, og dette Anliggende hører derfor formelt under Udenrigsministeriet; men jeg skal tilføje,